

Steunen¹ op de Heere

Schriftgedeelte: 2 Kronieken 13 vers 1-18.

1. *In het achttiende jaar van den koning Jeróbeam, zo werd Abía koning over Juda.*
2. *Hij regeerde drie jaren te Jeruzalem; en de naam zijner moeder was Michája, de dochter van Uriël, van Gíbea; en er was krijg tussen Abía en tussen Jeróbeam.*
3. *En Abía bond den strijd aan met een heir van strijdbare helden, vierhonderdduizend uitgelezen mannen; en Jeróbeam stelde tegen hem de slagorde met achthonderdduizend uitgelezen mannen, kloekke helden.*
4. *En Abía maakte zich op van boven den berg Zemaráim, dewelke is in het gebergte van Efraïm; en hij zeide: Hoort mij aan, Jeróbeam en gans Israëel.*
5. *Staat het u niet toe te weten, dat de HEERE, de God Israëls, het koninkrijk over Israëel aan David gegeven heeft tot in eeuwigheid, hem en zijn zonen, met een zoutverbond?*
6. *Evenwel is Jeróbeam, de zoon van Nebat, de knecht van Sálomo, den zoon van David, opgestaan, en heeft gerebelleerd tegen zijn heer.*
7. *Daartoe hebben zich ijdele mannen, kinderen Belials, tot hem vergaderd en hebben zich sterk gemaakt tegen Rehábeam, den zoon van Sálomo, als Rehábeam jong was en teder van hart, dat hij zich tegen hen niet kon versterken.*
8. *En nu, gij denkt u te versterken tegen het koninkrijk des HEEREN, hetwelk in de hand is der zonen van David; gij zijt wel een grote menigte, maar gij hebt gouden kalveren bij u, die u Jeróbeam tot goden gemaakt heeft.*
9. *Hebt gij niet de priesters des HEEREN, de zonen van Aäron, en de Levieten uitgedreven, en hebt u priesters gemaakt, gelijk de volken der landen? Een iegelijk die komt om zijn hand te vullen met een jong rund en zeven rammen, die wordt priester dergenen die geen goden zijn.*
10. *Maar ons aangaande, de HEERE is onze God en wij hebben Hem niet verlaten; en de priesters die den HEERE dienen, zijn de zonen van Aäron, en de Levieten zijn in het werk.*
11. *En zij steken aan voor den HEERE brandoffers op elken morgen en op elken avond, ook reukwerk van welriekende specerijen, nevens de toerichting des broods op de reine tafel, en den gouden kandelaar en zijn lampen, om die op elken avond te doen branden, want wij nemen waar de wacht des HEEREN onzes Gods; maar gij hebt Hem verlaten.*
12. *Daarom, zie, God is met ons aan de spits, en Zijn priesters met de trompetten des geklanks om tegen u alarmgeklank te maken; o kinderen Israëls, strijdt niet tegen den HEERE, den God uwer vaderen, want gij zult geen voorspoed hebben.*
13. *Maar Jeróbeam deed een achterlage omwenden, om van achter hen te komen; zo waren zij voor het aangezicht van Juda en de achterlage was van achter hen.*
14. *Toen nu Juda omzag, zie, zo hadden zij den strijd voor en achter; en zij riepen tot den HEERE; en de priesters trompetten met de trompetten.*
15. *En de mannen van Juda maakten een alarmgeschrei; en het geschiedde als de mannen van Juda een alarmgeschrei maakten, dat God Jeróbeam en het ganse Israëel sloeg voor Abía en Juda.*
16. *En de kinderen Israëls vloden voor het aangezicht van Juda; en God gaf hen in hun hand.*
17. *Abía dan en zijn volk sloeg hen met een groten slag; want uit Israëel vielen verslagen vijfhonderdduizend uitgelezen mannen.*
18. *Alzo werden de kinderen Israëls vernederd te dien tijde; maar de kinderen van Juda werden machtig, dewijl zij op den HEERE, hunner vaderen God, gesteund hadden.*

Abía was niet de slechtste van de koningen van Juda; hij was zeker ook niet de beste. Het boek der Koningen maakt duidelijk dat hij geen godzalig man was, en toch vindt u hier dat de Heere hem eer bewijst en zijn gebed hoort en verhoort. Als dit zo was met een mens die de Heere slechts vormelijk eerde, hoeveel te meer is er bemoediging voor het volk des Heeren die Hem in waarheid kennen, Hem liefhebben en op Hem vertrouwen!

¹ De Statenvertaling heeft het Engelse woord "relying" vertaald in vers 18 door "steunen op". Daarom is dit woord in deze meditatie steeds zo vertaald hoewel het ook met "vertrouwen" vertaald kan worden.

Nu, koning Abía stond voor een onmogelijke zaak. Jeróbeam kwam met een groot leger tegen hem op en het was tweemaal zo groot, en ons wordt gezegd dat het *kloeke helden* waren. Dus de zaak was werkelijk onmogelijk, maar Abía wist dat zij het recht aan hun zijde hadden, en hij geloofde dat zij God aan hun zijde hadden, en hij riep tot de Heere omdat alles verkeerd leek te gaan. Het leek dat zij zeker verslagen zouden worden. Hij riep tot de Heere en onverwachts verkregen zij deze heerlijke overwinning.

Juist aan het einde vinden we deze opmerkelijke uitspraak dat zij *machtig werden, dewijl zij op den HEERE, hunner vaderen God, gesteund hadden*. Dus slechts dit kleine punt, maar het is een voornaam punt; het is een wezenlijk punt: **steunen op de Heere**. Dat is het wat ware godsdienst altijd doet. Valse godsdienst steunt op iets anders, en vaak op zichzelf. De natuur van het ware door God gegeven geloof is te steunen op de Heere, te steunen op Zijn belofte, te steunen op Zijn genadig vermogen om te verschijnen, te steunen op Zijn getrouwheid.

En vanzelf, er zijn zoveel verschillende kanten aan. Een ervan is, als we vanavond voor het gebed samenkomen, op wie zien wij? Waarop steunen wij? In onze gebeden, hardop of stil, steunen wij dan op de Heere om deze gebeden te horen en te verhoren? Vervolgens de grote zorg over onze zonden, onze zielen en de eeuwigheid, en waar steunen wij op? Een van de gezangen voor kinderen in het gezangboek voor de Zondagschool eindigt met: "Steunend op het bloed van Christus." Maar de trotse natuur zal op iets anders steunen, doch het is het werk van de Heilige Geest om ons als zondaren, gevoelende onze nooddrift, daar te brengen dat wij geheel rusten op Christus, leunen op de verzoening, steunen op Zijn dierbaar bloed en daarop alleen.

En vervolgens deze zaak van de verlossing. Er was hier een grote verlossing. Abía had verlossing nodig, Juda had verlossing nodig en God alleen kon hen verlossen. En zij riepen tot de Heere om hen te verlossen en Hij deed het.

Welnu, het is die hulp die we nodig hebben in zovele dingen in ons leven, in uw en mijn leven, als we denken aan morgen en de komende dagen: staande gehouden te worden, geleid te worden, bestuurd te worden, doorgeholpen te worden en de verlossing te verkrijgen.

Deze man, Abía, zal geen vreemdeling geweest zijn van de woorden van zijn overgrootvader David: *En roep Mij aan in den dag der benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en gij zult Mij eren*. Maar er zijn zaken die velen onder u tegenwoordig hebben in uw leven: in uw huis en uw gezin, uw zorgen met andere mensen, uw gezondheid en de gezondheid van hen die u liefhebt, moeilijkheden, het zoeken om de wil van de Heere te mogen weten, plannen voor de toekomst – al deze verschillende dingen. Welnu, ik stel u slechts de ene vraag: waar steunt u op? Ik weet dat wij vaak denken dat we op de Heere steunen, maar er is zo vaak veel van onszelf bij. Mochten wij allen vanavond bemoedigd worden door dit opmerkelijk verslag. Het scheen, zoals ik u in het begin erop wees, dat hij geen godzalig man was, en toch steunde hij hierin op de Heere. Hoeveel te meer dan degenen die de Heere en Zijn Naam liefhebben en vrezen!

Welnu, wanneer we onze weg vervolgen, moge het zijn in deze gestalte. Onze gezangdichter drukt zich zo uit: "Leunende op algenoegzame genade". Dat is: steunend op de Heere en op

Hem alleen. Wat lazen we? Zij werden *machtig, dewijl zij op den HEERE, hunner vaderen God, gesteund hadden.*

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 8 mei 2014.